

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/270/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813204073
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813204073.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Y. E., bytom F., ul. O. XXX/XX, proti odporkyni Y. E., bytom X. K., Y. XXX/XX, o návrhu navrhovateľa na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16C 176/2009, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. decembra 2013, č.k. 16C/47/2013-44, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 16C 176/2009, kde Okresný súd Prievidza rozhodnutím zo dňa 04.03.2010, č.k. 16C/176/2009-55, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.09.2010, č.k. 17Co/172/2010-70 zvýšil navrhovateľovi vyživovaciu povinnosť na 90 Eur mesačne voči vtedy plnoletej navrhovateľke Y. E. (teraz odporkyni). Tieto súdne rozhodnutia napadol v celom rozsahu z dôvodov uvedených v § 228 ods. 1 písm. a/ a b/ O.s.p., teda, že 1/ krajský odvolací súd navrhovateľovi svojím konaním odoprel jeho zákonné aj ústavné právo byť prítomný na súde, brániť sa a predkladať dôkazy; 2/ neexistujú dôkazy, že sa navrhovateľ vyhýba zamestnaniu sa v úmysle vyhnúť sa plateniu výživného, ako ho krivo obvinil odvolací súd, existuje dôkaz, že od 01.01.2010 neustále až doteraz je riadne uznaný za človeka v hmotnej núdzi s jediným príjmom 62,50 Eur; 3/ nepotvrdila sa skutočnosť, že navrhovateľ je schopný príležitostne si privyrobiť; 4/ existujú dôkazy, že navrhovateľ nemá iný príjem a nemôže zaplatiť výživné 90 Eur plus splátku nedoplatku 10 Eur do 20. dňa v mesiaci, keď akurát 20-teho poštou dostane 62,50 Eur; 5/ nijakými dôkazmi sa nepotvrdili skutočnosti o hypotetickom potencionálnom príjme navrhovateľa; 6/ je tu nová skutočnosť, že výživné bolo zrušené dňom 16.05.2011, rozhodnutím okresného súdu sp. zn. 6C/83/2011 a výživné na plnoletú má svoje opodstatnenie v aktuálnom čase, kedy úhrada potrieb vzniká a nie za minulé obdobie; 7/ odvolací súd odignoroval námietky navrhovateľa v odvolaní, že ide o rozpor s dobrými mravmi § 75 ods. 2 zákona o rodine, lebo majetkové pomery plnoletého dieťaťa prevyšujú majetkové pomery rodiča, a teda súd nemá inú možnosť než výživné nepriznať; 8/ je tu aj ďalšia skutočnosť a dôkaz, ktorý podporuje navrhovateľove tvrdenia, a to, že celé tri roky predtým /2006-2008/ nijaké výživné od navrhovateľa nežiadala, štúdium tajila, aby navrhovateľa uviedla do omylu; 9/ navrhovateľ napáda skutočnosť - aký bol zákonný dôvod, že je v konaní, aj v rozsudkoch súdov uvedená zástupkyňa odporkyne Y. E. a 10/ odmieta šikanovanie z dôvodu nezamestnanosti navrhovateľa. Z týchto dôvodov navrhovateľ žiada obnovu - nápravu týchto súdnych rozhodnutí, ktorých nesprávnosť má pôvod v tom, že nebol spoľahlivo zistený skutkový stav, rozhodnutia sa opierajú o dôkazy - domnienky, ktoré sa ukázali byť nepravdivé a vyšli najavo aj nové skutočnosti. Okresný súd návrh navrhovateľa na obnovu konania preskúmal z formálnej i obsahovej stránky. V nadväznosti na citované zákonné ustanovenia a vyššie uvedené skutočnosti, od ktorých navrhovateľ odvodzuje splnenie predpokladov pre povolenie obnovy, dospel k záveru, že návrhu na obnovu konania nemožno vyhovieť, nakoľko nie je dôvodný. Navrhovateľ videl

dôvod možnosti obnovy konania v tom, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Okresný súd považoval toto tvrdenie navrhovateľa za v prípade jeho preukázania jediný spôsobilý dôvod obnovy konania. Navrhovateľ tvrdil, že odporkyňa v čase rozhodovania o zvýšení výživného mala dostatok finančných prostriedkov, ktoré zvýšenie výživného neodôvodňovali. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že odporkyňa poberala sociálne štipendium od októbra 2009, ktorú skutočnosť odporkyňa v konaní zatajila, bolo preukázané potvrdeniami z vysokej školy ako aj výpoveďou odporkyne. Súčasne však bolo v konaní preukázané, že odporkyňa bolo sociálne štipendium schválené až keď začal súdny proces / vo veci 16C/176/2009 návrh podaný dňa 18.09.2009, sociálne štipendium priznané dňa 12.10.2009/, dovtedy ho nepoberala. Okresný súd uviedol, že ak odporkyňa aj zatajila v konaní, ktorého sa obnova týka, poberanie priznaného sociálneho štipendia, táto skutočnosť nemôže byť dôvodom na obnovu konania, keďže sa pri priznaní sociálneho štipendia bralo do úvahy súdom určené výživné, z ktorého dôvodu súd dospel k záveru, že nemožno pri výživnom zohľadňovať sociálne štipendium. Ostatné námietky navrhovateľa (v návrhu označené ako "dôvody" pod bodmi 1/ až 7/ a 9/ až 10/) podľa názoru okresného súdu nemožno podradiť pod niektorý z dôvodov obnovy konania taxatívne vymenovaných v § 228 O.s.p. V tej súvislosti okresný súd dodal, že niektoré z týchto dôvodov, ktoré navrhovateľ uviedol ako dôvod obnovy konania súdy už zohľadňovali v pôvodnom konaní, respektíve ich mal možnosť namietať navrhovateľ už v pôvodnom konaní v rámci odvolacieho konania, z čoho potom vyplýva, že tieto boli uplatnené i po 3 mesačnej subjektívnej lehote. Taktiež podľa názoru okresného súdu nebolo ničím preukázané, že by odporkyňa mala v čase rozhodovania v pôvodnom konaní iné príjmy ako uvádzané vyššie, respektíve tie ktoré zohľadňoval súd v pôvodnom konaní. Preto dospel okresný súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre obnovu konania vyplývajúce z § 228 ods. 1 O.s.p. a návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania je v celom rozsahu nedôvodný, preto ho v zmysle § 234 ods. 1 O.s.p. zamietol. O trovách konania okresný súd nerozhodoval s poukazom na § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p., keďže účastníci konania si trovy konania neuplatnili.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ, podľa ktorého existujú preukázateľne skutočnosti podľa § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p., teda sú tu zákonné prípustné dôvody, aby sa vykonala obnova rozhodnutia. Uviedol, že krajský súd mu svojím konaním odoprel jeho zákonné a ústavné právo byť prítomný na súde, a teda mu svojím konaním zabránil predkladať dôkazy a rozhodnutia na jeho obranu, ktoré by spoľahlivo vyvrátili všetky účelové a zmätočné tvrdenia. Dôvodil, že súd uznal, že navrhovateľ splnil prípustné podmienky (ktoré sú jasne definované v zákone) teda, že obnova je prípustná, podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a), b), keďže sú tu predložené skutočnosti a dôkazy, a teda sú tu aj jasné a jednoznačné dôvody tak ako ich navrhovateľ uviedol vo svojom návrhu zo dňa 11.04.2013 v bodoch č. 1-10, a aj v priloženej prílohe. Osobne navrhovateľ ešte predložil na pojednávaní dňa 04.11.2013 ďalšie listinné dôkazy, ktoré súd - sudkyňa vo svojom odôvodnení ignorovala, teda ich znova zatajila. Poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/319/2010 a Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2T/89/2011. Ide tu o jednoznačný rozpor, kde sudkyňa opakovane ignorovala predložený dôkaz - predchádzajúce právoplatné rozhodnutie štátneho orgánu Úradu práce zo dňa 01.02.2010, ktoré bolo vydané na základe zákona č. 599/2003 a napriek tomu, že jeho platnosť bola riadne uznaná, a teda aj riadne zohľadnená v ostatných predložených právoplatných rozhodnutiach okresného, a aj krajského súdu, ktoré rozhodli v tej istej veci, aj keď v trestnej rovine, pretože jasne pochopili, že nikto nemôže od navrhovateľa žiadať platiť výživné z jedného mesačného príjmu 62,50 Eur, ktorá slúži podľa zákona a Ústavy SR pre navrhovateľa, ako pomoc v hmotnej núdzi. Okresným súdom bola ďalej úplne odignorovaná navrhovateľova námietka, že tu ide o rozpor s dobrými mravmi, keďže majetkové pomery plnoletého dieťaťa prevyšovali majetkové pomery rodiča, čo je jasne a nespochybniteľne tiež zdokumentované vo výpisoch z účtov - hotovosť z r. 2009, teda 475 Eur + 119 Eur, v r. 2010 316 Eur, bol preukázaný nový príjem 35 Eur, ktorá bola v rámci pôvodného konania zo dňa 04.03.2010 zatajená. Navrhovateľ napáda tvrdenie súdu, že sociálne štipendium bolo schválené, až keď začal súdny proces, keďže predložené listinné potvrdenia jasne dokazujú, že nový dôkaz - utajený pravidelný mesačný príjem 35 Eur, bol schválený od 01.10.2009 a od 01.09.2010 dostávala odporkyňa mesačne sumu 125 Eur + jednorázovo 100 Eur. Okrem toho dostávala iné pravidelné mesačné príjmy, a to rodinné prídavky cca 22 Eur + 20 Eur na účet od matky, ktorá jej ešte platila všetky ostatné pravidelné výdavky na štúdium, ale aj poistenie, mobil atď. Navrhovateľ uznesenie napáda, ako rozporuplné a zmätočné, ktoré účelovo ignoruje skutkový stav, resp. účelovo znova opakovane ignoruje navrhovateľom predložené dôkazy, či už boli aj v pôvodnom konaní, ale hlavne teraz novo predložené v písomnom návrhu zo dňa 11.04.2013, a aj osobne na pojednávaní dňa 04.11.2013, riadne uložené v spise, čo

vytvára dojem, že ide o úmyselné konanie, ktoré smeruje k poškodeniu navrhovateľových práv, resp. porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcom. Navrhol, aby krajský súd povolil navrhovanú obnovu, resp., aby vec vrátil okresnému súdu, keďže nie sú žiadne zákonné prekážky znova návrh spoľahlivo prejednať a prihliadnuť na všetky existujúce skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré vyšli najavo, v zmysle § 228 ods. 1 písm. a), b) O.s.p.

Ako prílohu písomného podania (doplňenia odvolania), osobne podaného na okresnom súde dňa 30.12.2013, t. j. po uplynutí odvolacej lehoty, navrhovateľ doložil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.10.2013, č.k. 2To/42/2013-342. Tento dôkaz - právoplatné uznesenie krajského súdu, ktorým bolo síce zamietnuté odvolanie obžalovaného (navrhovateľa) proti rozhodnutiu okresného súdu, ale jasne a nespochybniteľne dokazuje, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa bola obidvoma súdmi ustálená len do 31.12.2009, a teda dlh navrhovateľa bol uznaný len do 31.12.2009. Uviedol, že v nijakom prípade nemal a nemohol platiť žiadne výživné po tomto dátume od 01.01.2010, aj napriek tomu, že vtedajšia navrhovateľka, teraz odporkyňa, aj naďalej tvrdohľavo trvala (a stále trvá) na platení výživného aj po tomto termíne.

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nebolo podané.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V danej veci sa navrhovateľ domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16C/176/2009, predmetom ktorého bolo zvýšenie výživného. Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 04.03.2010, č.k. 16C/176/2009-55, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.09.2010, č.k. 17Co/172/2010-70 nadobudol právoplatnosť dňa 03.11.2010 a vykonateľnosť dňa 21.11.2010 zvýšil navrhovateľovi vyživovaciu povinnosť na 90 Eur mesačne voči odporkyni Y. E.. Navrhovateľ dňa 05.03.2013 podal na okresný súd návrh na obnovu konania z dôvodu, že sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ktoré môžu pre neho privediť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a tiež že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, čo tiež môže pre navrhovateľa privediť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 228 ods. 1 písm. a), b) O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený, b) § 228 ods. 1 písm. c), c) § 228 ods. 1 písm. d), d) § 228 ods. 1 písm. e). po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený, ďalej z dôvodu podľa § 228 ods. 1 písm. c), § 228 ods. 1 písm. d), a § 228 ods. 1 písm. e) O.s.p.

Obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, a preto je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Ustanovenie § 228 ods. 1 písm. a), b) O.s.p. predpokladá skutočnosti, rozhodnutia alebo

dôkazy existujúce v čase vydania rozsudku. Dôvodom sú len také nové skutočnosti a dôkazy, ktoré navrhovateľ ako účastník pôvodného konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu pre neho prívodiť priaznivejšie rozhodnutie a len také dôkazy, ktoré sa z objektívnych príčin nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu pre navrhovateľa ako účastníka pôvodného konania prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Okresný súd správne vyhodnotil, že poberanie sociálneho štipendia nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by mohla byť spôsobilým dôvodom obnovy konania, nakoľko sa pri jeho priznaní bralo do úvahy súdom určené výživné, z ktorého dôvodu dospel okresný súd k záveru, že nemožno pri výživnom zohľadňovať sociálne štipendium. Podmienky pre priznanie sociálneho štipendia sú zároveň viazané na splnenie podmienok uvedených zákonom č. 131/2002 Z. z. o vysokých školách (§ 96 ods. 4 cit. zákona) v nadväznosti na zákon č. 601/2003 Z. z. o životnom minime. Odvolací súd v tomto smere poukazuje, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou, kde jej plnenie v zmysle ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Z dôvodu, že skutočnosti a dôkazy, ktoré mali byť podľa navrhovateľa novo objavené a ktoré nemohol bez svojej viny použiť, nie je možné považovať za okolnosti spĺňajúce podmienky povolenia obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p., a preto nebolo možné návrhu navrhovateľa vyhovieť a povoliť obnovu konania vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 16C/176/2009.

Pre vyššie uvedené dôvody krajský súd uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporkyni, ktorá bola v konaní o obnovu konania úspešná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.